

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Zory Komancové a soudců Mgr. Marcely Vítkové a Mgr. Pavla Mádra ve věci

žalobce: **Obec Bory**, IČO 00294055,
sídlem Dolní Bory 232, 594 61 Bory,
zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Hladíkem,
sídlem náměstí 28. října 1898, 602 00 Brno,

proti
žalovanému: **E consulting E.U.R., s. r. o.**, IČO 28286197,
sídlem Průmyslová 159, 674 01 Třebíč,
zastoupený advokátem Mgr. Martinem Pelikánem,
sídlem Foltýnova 37/1016, 635 00 Brno,

o zaplacení 157 300 Kč a 27 225 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Třebíči ze dne 24. 1. 2020, č. j. 21 C 36/2019-289, ve znění opravného usnesení ze dne 4. 5. 2020, č. j. 21 C 36/2019-298,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Žalobce je povinen nahradit žalovanému náklady odvolacího řízení ve výši 21 296 Kč k rukám jeho zástupce Mgr. Martina Pelikána, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. V řízení zahájeném podáním návrhu dne 30. 5. 2019 se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení částky 184 525 Kč se zákonnými úroky z prodlení z částky 157 300 Kč od 30. 4. 2019 do zaplacení a z částky 27 225 Kč od 1. 2. 2019 do zaplacení. Svůj nárok odůvodnil tím, že dne 26. 9. 2016 uzavřel s žalovaným smlouvu o dílo, jejímž předmětem bylo zpracování studie proveditelnosti pro projekt v rozsahu a struktuře dle závazné přílohy č. 4 výzvy IROP č. 46 (Integrovaný regionální operační program) ze dne 17. 8., která byla i přílohou předmětné smlouvy o dílo. Tvrdil, že součástí

díla bylo i zpracování projektové žádosti v „MS2014+“, zpracování povinné části eCBA a úprava aktualizace studie proveditelnosti. Žalobce uhradil žalovanému cenu díla ve výši 157 300 Kč. Tvrdil dále, že žalovaný skutečně zhotovil a předal žalobci projektovou dokumentaci (studii proveditelnosti), podle které náklady na projekt žalobce měly činit 24 844 768,55 Kč včetně daně z přidané hodnoty (dále DPH) a bez DPH částku 20 442 866,57 Kč. Poté žalovaný vyhotovil žádost o dotaci, v níž jako částku s DPH označil nepochopitelně částku 20 442 866,66 Kč (namísto správné částky 24 844 768,55 Kč). Na podkladě této žádosti pak žalobci byla přiznána dotace z příslušného regionálního programu ve výši 18 398 579,91 Kč (90 % z celkových nákladů) s tím, že z rozpočtu obce (žalobce) mělo jít 2 044 286,66 Kč (10 % z celkových nákladů). Chybou žalovaného tak byla přiznána dotace, která neodpovídala skutečným nákladům (včetně DPH). K financování předmětného projektu by tak žalobce musel vynaložit částku nikoliv 2 473 586,85 Kč, nýbrž částku 6 337 288,64 Kč, což je o 4 293 001,98 Kč více než mělo být sjednáno. Vzhledem k chybě žalovaného v žádosti o dotaci měl žalobce za to, že ze strany žalovaného nebylo doposud ze smlouvy plněno. Předání projektové dokumentace žalobce nepovažoval ani za částečné plnění, neboť na podkladě poskytnuté dotace nemohl uskutečnit daný stavební projekt. Dovožoval tedy, že na straně žalovaného došlo k podstatnému porušení smlouvy o dílo, čímž bylo založeno jeho právo odstoupit od smlouvy. To učinil dne 24. 4. 2019; dle jeho názoru se odstoupením od smlouvy závazek zrušil od počátku, proto mu vzniklo právo na vrácení uhrazené ceny díla ve výši 157 300 Kč z titulu bezdůvodného obohacení. Kromě této částky žalobce požadoval i zaplacení částky 27 225 Kč z titulu náhrady škody. K tomu tvrdil, že na základě projektové dokumentace zpracované žalovaným uspořádal výběrové řízení na provedení stavby a že vynaložené náklady na administraci tohoto výběrového řízení jsou představovány částkou 27 225 Kč. Toto výběrové řízení muselo být posléze zrušeno, když bylo zjištěno, že poskytnutá dotace není dostatečná na pokrytí nákladů předmětné stavby. Jednáním žalovaného mu tak vznikla škoda ve výši 27 225 Kč, kterou požadoval uhradit výzvou z 29. 1. 2019.

2. Žalovaný s žalobou nesouhlasil; v řízení se bránil tím, že podle písemné smlouvy bylo předmětem díla jen zpracování studie proveditelnosti, že toto dílo provedl, nemělo žádné vady a že ho žalobci předal. Poukazoval na to, že provedené dílo představovalo jednu z příloh žádosti o podporu (dotaci), kterou finalizoval a starosta žalobce dne 26. 1. 2017 podepsal. Poukázal rovněž na to, že dotace byla žalobci dne 23. 11. 2017 přiznána, proto dílo nemohlo mít žádné vady. Odstoupení žalobce od předmětné smlouvy o dílo tak bylo neplatné a není ani žádný důvod, aby žalobci hradil nějakou škodu. Potvrdil dále samotnou skutečnost, že zpracovával pro žalobce žádost o dotaci; trval však na tom, že to nebylo podle písemně uzavřené smlouvy o dílo a že to byla jen služba navíc poskytovaná žalobci zdarma.
3. Soud prvního stupně ve věci rozhodl rozsudkem z 24. 1. 2020, č. j. 21 C 36/2019-289, ve znění opravného usnesení ze 4. 5. 2020, č. j. 21 C 36/2019-298, kterým žalobu v celém rozsahu zamítl (výrok I.) a žalobci uložil povinnost nahradit žalovanému náklady řízení ve výši 71 369,50 Kč (výrok II.). V odůvodnění uvedl, že předmětem smlouvy o dílo bylo jen zpracování studie proveditelnosti, toto dílo žalovaný provedl s tím, že podle této studie byly celkové způsobilé výdaje k realizaci projektu stanoveny ve výši 20 442 866,57 Kč bez DPH a 24 844 768,55 Kč s DPH. Měl také za prokázané, že dílo (studie proveditelnosti) bylo žalobci předáno dne 18. 1. 2017 tím, že bylo vloženo do systému MS2014+. Dovedil dále, že předmětem smlouvy o dílo nebylo zpracování žádosti o dotaci; to sice žalovaný provedl, ale na základě jiné smlouvy (uzavřené zřejmě ústní formou), přičemž žádné plnění za zpracování žádosti o podporu nebylo žalovanému poskytnuto. Uzavřel, že pokud došlo podle tvrzení žalobce při zpracování a podání žádosti o podporu k chybám, nemohlo to mít vliv na řádné splnění smlouvy o dílo, neboť rozpočet ve studii proveditelnosti obsahoval údaj o celkových způsobilých výdajích jak bez DPH, tak včetně DPH. Za této situace tak nebyly splněny zákonné podmínky pro odstoupení od smlouvy o dílo podle § 2106 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 2615 občanského zákoníku. Soud prvního stupně rovněž neshledal důvodným nárok na náhradu škody ve výši 27 225 Kč, když k tomuto uvedl, že žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kristková.

ani po poučení podle § 118a odst. 3 o. s. ř. neoznačil důkazní návrhy k prokázání výše škody a příčinné souvislosti mezi vytýkanou vadou a vznikem škody.

4. Žalobce proti rozsudku soudu prvního stupně podal odvolání. Nesouhlasil zejména s tím, že předmětem smlouvy o dílo bylo jen zpracování studie proveditelnosti. Trval na tom, že součástí předmětu díla bylo i zpracování žádosti o dotaci; v tomto směru poukazoval na písemnou nabídku žalovaného, výpověď svědka F. a na tvrzení žalovaného u prvního jednání (při kterém žalovaný nerozporoval, že zpracoval též žádost o dotaci). Poukázal rovněž na to, že sám soud prvního stupně dovedl, že k předání studie proveditelnosti došlo dne 18. 1. 2017, kdy byla vložena do systému MS2014+. Považoval za neudržitelnou právní konstrukci soudu prvního stupně založenou na tom, že ke zpracování žádosti došlo na podkladě samostatné ústní smlouvy vedle smlouvy o dílo, ač již v návrhu na uzavření smlouvy (cenová nabídka) tento rozsah byl navržen a přijetím nabídky jako celek byl sjednán. Měl za to, že nebyl žádný důkaz o tom, že by si účastníci vyčlenili dílčí část takové nabídky do samostatného režimu jakési ústní „menší“ smlouvy o dílo. Pokud tedy žalovaný přiložil projektovou dokumentaci k nesprávné žádosti o podporu, nelze hovořit o řádném předání díla, a proto žalobce měl právo na odstoupení od smlouvy. I kdyby ale byl správný názor, že zpracování žádosti o dotaci bylo sjednáno jinou (ústní) smlouvou, i tak bylo nepochybně prokázáno porušení smlouvy, neboť porušením smlouvy vznikla žalobci škoda v rozsahu toho, co uhradil na smlouvu o dílo ze dne 26. 9. 2016 (na ceně díla), neboť mu studie proveditelnosti byla k ničemu. V takovém případě však soud prvního stupně měl žalobce poučit podle § 118a odst. 2 o. s. ř. o jiném právním názoru na skutkový stav, což se nestalo. Žalobce navrhl, aby napadený rozsudek byl změněn tak, že žalobě bude vyhověno v celém rozsahu.
5. Žalovaný se s rozsudkem soudu prvního stupně zcela ztotožnil a navrhl, aby odvolání žalobce bylo zamítnuto. Nadále měl za to, že předmětem smlouvy o dílo bylo jen zpracování studie proveditelnosti v rozsahu a struktuře dle závazné přílohy a nikoliv i vypracování či podání žádosti o podporu.
6. Krajský soud v Brně jako soud odvolací (§ 10 o. s. ř.) po zjištění, že odvolání bylo podáno k tomu oprávněným subjektem (§ 201 o. s. ř.), že směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je přípustné (§ 201, § 202 o. s. ř.) a že bylo podáno včas (§ 204 o. s. ř.), v souladu s ust. § 212 a § 212a o. s. ř., přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí a řízení mu předcházející, a dospěl k závěru, že odvolání žalobce není důvodné.
7. Odvolací soud souhlasí se skutkovými zjištěními soudu prvního stupně, jakož i s jeho skutkovým a právním závěrem a pro stručnost odkazuje na odůvodnění odvoláním napadeného rozsudku, v němž se soud prvního stupně podrobně vypořádal i s jednotlivými námitkami žalobce, které ve svém odvolání v podstatě zopakoval. Soud prvního stupně všechny své závěry logicky zdůvodnil a jeho odůvodnění je přesvědčivé. Lze jenom shrnout, že i odvolací soud má za to, že předmětem díla podle písemně uzavřené smlouvy z 26. 9. 2016 bylo jen zpracování studie proveditelnosti pro projekt žalobce v rozsahu a struktuře dle závazné přílohy č. 4 výzvy IROP č. 46 ze dne 17. 8. (pozn. odvolacího soudu – 17. 8. 2016), která tvořila přílohu č. 1 předmětné smlouvy o dílo. Že tuto studii žalovaný provedl a žalobci předal, bylo v řízení nesporné (§ 120 odst. 3 o. s. ř.). Z žádného ujednání smlouvy nevyplývá ani náznakem, že by předmět díla zahrnoval i zpracování projektové žádosti (tedy žádost o dotaci). Nikdo z účastníků pak nepochyboval, že by zpracovaná studie proveditelnosti nesplňovala závazný obsah tak, jak byl definován v bodech 1 až 16 přílohy č. 1 předmětné smlouvy. Tato studie má 66 stran a ze studie jasně vyplývá (viz položkový rozpočet projektu na str. 66), že celkové způsobilé výdaje projektu žalobce činí 20 442 866,57 Kč bez DPH a 24 844 768,55 Kč s DPH. V tomto směru tedy žalovaný nijak nepochybil a nelze tak dojít k závěru, že jím zpracované dílo mělo nějaké vady, pro které by žalobci vzniklo právo odstoupit od smlouvy a požadovat vrácení zaplacené ceny díla. Že dílo bylo řádné, vyplývá i z té skutečnosti, že žalobci dotace následně poskytnuta byla (byť v jiné výši než předpokládal). Pokud by studie měla nějaké formální vady, dotace by nepochybně nemohla být poskytnuta a žalovaný by musel studii upravit. Odvolací soud zdůrazňuje, že mezi účastníky byla uzavřena písemná smlouva s jasně

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kristková.

definovaným předmětem díla a že toto zadání - tak jak bylo ujednáno - žalovaný splnil. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani skutečnost (v řízení nesporná), že písemná nabídka žalovaného z 20. 9. 2016 (ve které byl předmět díla definován stejně jak v později uzavřené písemné smlouvě) obsahovala i nabídku žalovaného na zpracování projektové žádosti v MS2014+ zdarma. Tento projev ochoty žalovaného zpracovat po dokončení sjednaného díla (studie proveditelnosti) pro žalobce zdarma žádost o dotaci však do písemně uzavřené smlouvy o dílo promítnut nebyl. Zpracování žádosti je samostatným právním jednáním, a jak správně uzavřel soud prvního stupně, došlo-li při jejím zpracování a podání k chybám, nemají tyto vliv na řádně splněný závazek z písemně uzavřené smlouvy. Jelikož tedy i odvolací soud dovodil, že ze strany žalobce bylo podle uzavřené smlouvy plněno řádně, nebyly důvody pro odstoupení od smlouvy ve smyslu § 2106 odst. 1 písm. d) zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění (dále jen o. z.), neboť žalovaný smlouvu neporušil (natož pak podstatným způsobem). Proto žalobci nevznikl nárok na vrácení zaplacené ceny díla a žaloba na zaplacení částky 157 300 Kč s příslušenstvím byla nedůvodná.

8. Pokud se týká tvrzené škody ve výši 27 225 Kč, i zde se odvolací soud ztotožňuje se skutkovými a právními závěry soudu prvního stupně. Lze jenom dodat, že žalobce nejen neunesl důkazní břemeno, ale ani neuvedl dostatečná skutková tvrzení k nároku na náhradu škody. Soud prvního stupně přitom postupoval správně, pokud žalobce u prvního jednání (6. 11. 2019) poučil podle § 118a odst. 1, odst. 3 o. s. ř. o povinnosti doplnit skutková tvrzení a označit důkazy k prokázání výše škody a příčinné souvislosti mezi vytýkanou vadou díla a vznikem škody. Žalobce po poučení žádná nová skutková tvrzení neuvedl a neoznačil ani žádné důkazy (např. k prokázání tvrzených nákladů na administraci výběrového řízení ve výši 27 225 Kč). Za takové situace nebyl důvod, aby byl žalobce soudem prvního stupně poučován i podle § 118a odst. 2 o. s. ř. Žalobce totiž od počátku skutkově tvrdil, že porušením smlouvy mu žalovaný způsobil škodu; byl tedy k tomu povinen uvést dostatečná skutková tvrzení a označit důkazy. Toto břemeno tvrzení i důkazní by platilo i v případě, že by se žalobci podařilo prokázat, že žalovaný žádost o dotaci zpracovával na základě ústně uzavřené dohody. I v takovém případě by totiž žalobce musel tvrdit, jakou konkrétní povinnost žalovaný z takto uzavřené dohody porušil, jaká konkrétní škoda mu vznikla a jaká je příčinná souvislost mezi porušením povinnosti a vznikem škody. Na úplný závěr odvolací soud dodává, že i kdyby (hypoteticky) žalobce uvedl dostatečná skutková tvrzení ke vzniku škody, tuto škodu prokázal a současně prokázal i to, že žalovaný porušil povinnost z ústně uzavřené smlouvy, bylo by v takovém případě nutné zohlednit i spoluzavinění žalobce. V daném případě totiž nelze přehlédnout, že žádost o dotaci podepisoval starosta obce v době, kdy z vlastní studie proveditelnosti musel vědět, jaké jsou skutečné celkové způsobilé výdaje na projekt s DPH i bez DPH. Žalobce tak v době podání žádosti měl dostatek informací a mohl vědět (při běžné opatrnosti), že v žádosti o dotaci je uvedena jiná částka, než která je uvedena ve vlastní studii o proveditelnosti, která byla přílohou žádosti o dotaci.
9. S ohledem na vše výše uvedené proto odvolací soud podle ustanovení § 219 o. s. ř. odvoláním napadený rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný potvrdil, a to včetně správného výroku o náhradě nákladů řízení (výrok I. tohoto rozsudku).
10. O náhradě nákladů odvolacího řízení (výrok II. tohoto rozsudku) rozhodl odvolací soud podle ustanovení § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř. Žalobce nebyl se svým odvoláním úspěšný, proto má žalovaný právo na náhradu všech účelně vynaložených nákladů odvolacího řízení. Tyto náklady sestávají z nákladů za právní zastoupení v celkové výši 21 296 Kč. Soud tuto částku vypočetl podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění (advokátní tarif), když vycházel z toho, že zástupce žalovaného v odvolacím řízení učinil ve smyslu § 11 odst. 1 advokátního tarifu dva úkony právní služby spočívající v písemném vyjádření k odvolání z 28. 5. 2020 a v účasti u odvolacího jednání dne 15. 4. 2021. Podle § 7 advokátního tarifu odměna za jeden úkon právní služby činí 8 500 Kč. Zástupci žalovaného nebyla přiznána odměna za úkon právní služby spočívající v nahlédnutí do spisu dne 25. 3. 2021, když tento úkon odvolací soud nehodnotí jako

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kristková.

účelný, neboť mu nepředcházelo žádné procesně významné vyjádření na straně žalobce nebo změna procesní situace. Celková odměna za dva úkony právní služby tak činí 17 000 Kč. Za každý úkon právní služby pak zástupci žalovaného byl přiznán režijní paušál ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), celkem tedy 600 Kč. Jelikož zástupce žalovaného osvědčil, že je plátcem DPH, byly celkové náklady za právní zastoupení ve výši 17 600 Kč navýšeny o 21% DPH na částku 21 296 Kč (§ 137 odst. 3 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu prvního stupně; takové dovolání je však přípustné pouze tehdy, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená otázka posouzena jinak.

Proti výroku II. tohoto rozsudku není dovolání přípustné [§ 238 odst. 1 písm. h) o. s. ř.].

Brno 15. dubna 2021

Mgr. Zora Komancová v. r.
předsedkyně senátu